

BREXIT

Η Ελλάδα και η ναυτιλία μας

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος

Σίγουρα η αποχώρηση του Ηνωμένου βασιλείου από την ευρωπαϊκή ένωση αποτελεί σοβαρό γεγονός με πολλές αρνητικές και θετικές επιπτώσεις και για

τη χώρα μας, που είναι δύσκολο να εκτιμηθούν αυτή τη στιγμή. Ίσως η ιστορία το φανερώσει.

Για μένα ήταν μια κακή επιλογή του **Ντέιβιντ Κάμερον** σε μία προσπάθεια να ξεκαθαρίσει ορισμένες ευρώσκεπτικιστικές τάσεις μέσα στο κόμμα του που σίγουρα δε περίμενε να του βγει έτσι. Όπως έλεγαν και οι παλιοί, «η κάλπη είναι μια κοιλιά εγκύου γυναίκας που κάνεις δε ξέρει το τι θα βγάλει».

Σίγουρα για τη ναυτιλία μας είναι μία πρόκληση διότι είναι σχεδόν βέβαιο ότι ο κυρίαρχος ρόλος του Λονδίνου ως ναυτιλιακό κέντρο σε ό,τι αφορά κάθε είδους συναλλαγή στη ναυτιλία, θα μειωθεί, θα ελαττωθεί και τα άλλα ναυτιλιακά κέντρα της Ολλανδίας, Βελγίου, Γερμανίας, Ελλάδας θα επωφεληθούν γιατί ορισμένες δραστηριότητες θα μεταφερθούν εκεί.

Συνέχεια στη

σελίδα 4

BREXIT

Η Ελλάδα και η ναυτιλία μας

(Σε ασύνδετο σχήμα)

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: btomazos@gmail.com

Το μέγεθος αυτή τη στιγμή είναι απρόβλεπτο, δε ξέρω πόσοι θα φύγουνε. Πάντως δε θα είναι σημαντικό γιατί το Λονδίνο έχει διαχρονικές ναυτιλιακές δραστηριότητες.

Το **Brexit** συμπίπτει με την υπογραφή **τελικά** της Ελλάδος με τη **Cosco** για το λιμάνι του Πειραιά. Που προβλέπεται ότι θα γίνει περαιτέρω ένα σημαντικό διαμετακομιστικό κέντρο.

Ειδικά με αφορμή το βρετανικό δημοψήφισμα δίνεται η ευκαιρία στον Πειραιά να γίνει και αυτό ναυτιλιακό city που θα πάρει κάποια αίγλη και χρήμα από το Λονδί-

νο ως ένα κέντρο ναυτιλιακών συναλλαγών.

Στο Λονδίνο εισρέουν περίπου 45 δις ευρώ από τη ναυτιλία κι αν υπολογίσουμε ότι τα 25% περίπου προέρχονται από ελληνόκτητα πλοία ένα σημαντικό ποσό μιλάμε για μία αγορά γύρω στα 11 δις ευρώ. Ενώ απασχολούνται σχεδόν 600.000 άνθρωποι στο Λονδίνο, ένα ανάλογο κομμάτι από αυτό θα μπορούσε να μετακινηθεί στον Πειραιά, ο οποίος διαθέτει 800 διαχειρίστριες εταιρείες και πολλά περιφερειακά γραφεία ξένων εταιρειών που σχετίζονται με τη ναυτιλία.

Απαραίτητη προϋπόθεση είναι ένα σταθερό πολιτικό κλίμα ένα διαχρονικό φορολογικό και θεσμικό πλαίσιο για να δημιουργήσουμε ένα ευνοϊκότερο κλίμα προσέλευσης τέτοιου είδους ναυτιλια-

κών γραφείων.

Τώρα ίσως είναι μία ευκαιρία που δε πρέπει να την αφήσουμε ανεκμετάλλευτη ξεπερνώντας τις ιδεοληψίες και τους πειραματισμούς ευελπιστώντας οι ιθύνοντες μας να κατανοήσουν το μέγεθος αυτής της ευκαιρίας.

Όλα θα εξαρτηθούν επίσης από το τι μέτρα θα πάρει η υπόλοιπη Ευρώπη που πιστεύω ότι θα είναι σκληρά. Γιατί θέλουν να σταματήσουν τις περαιτέρω παραχωρήσεις και ίσως χρησιμοποιήσουν τη Βρετανία για παραδειγματισμό με αυστηρές κυρώσεις.

Επίσης όλοι γνωρίζετε ότι η κοινότητα ασκεί μεγάλη πίεση προς την ελληνική ναυτιλία, και προς τιμήν της η κυβέρνηση που ενώ οι συνθήκες που ισχύουν στην Ελλάδα ισχύουν και σε άλλες χώρες της κοινότητας και μάλιστα σε ορισμένες ευνοϊκότερες από την Ελλάδα εντούτοις υπάρχει ένα λόμπι στην Ευρώπη που προσπαθεί να μειώσει την ελληνική ναυτιλία και σε αυτό τον τομέα η τριτοκλή κυβέρνηση παρόλες τις ιδεοληψίες της είδε την πραγματικότητα και υποστήριξε σθεναρά τις θέσεις της ελληνικής ναυτιλίας μέσα στην κοινότητα. Για να λέμε και τα καλά και να μην κρίνουμε μόνο.

Επίσης θα ήθελα ν' αναφέρω ότι η παρούσα διοίκηση της ένωσης Ελλήνων εφοπλιστών, με τον πρόεδρό της, υποστήριξαν σθεναρά και με επιχειρήματα τη θέση μας, με θετικά αποτελέσματα.

Το δημοψήφισμα έφερε, τουλάχιστον όπως φαίνεται σήμερα, ένα χάος. Διέλυσε τη χώρα και άνοιξε την όρεξη της Σκωτίας για ανεξαρτησία.

Το οξύμωρο είναι ότι τα κατώτερα οικονομικά στρώματα ψήφισαν υπέρ της εξόδου με το σκεπτικό ότι δε θέλουν να πληρώνουν τη συμμετοχή τους στον προϋπολογισμό της ένωσης αλλά θέλουν να έχουν όλες τις τελωνειακές και άλλες διευκολύνσεις χωρίς να συμμετέχουν ενεργά στον προϋπολογισμό του κόστους. Η ψήφος για την έξοδο ήταν μία ψήφος των ηλικιωμένων έναντι των νέων.

Ήταν μία ψήφος των λιγότερο μορφωμένων από τους μορφωμένους των εθνικιστών έναντι των διεθμιστών, και κατά τη γνώμη μου είναι ενάντια στην εποχή μας. Την εποχή της παγκοσμιοποίησης που όποιος μείνει απέξω θα το πληρώσει ακριβά.

Το θέμα είναι πού βαδίζει η Ευρώπη των 27 μετά το **Brexit**. Αρχίζουν να διαμορφώνονται διάφορες απόψεις με δύο κύριους άξονες. Αυτούς που θέλουν να μπουν πιο βαθιά και αυτούς που θέλουν χαλάρωση ή να βγουν.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι η ευρωπαϊκή ένωση μετά το 2ο παγκόσμιο πόλεμο υπήρξε ένα προπύργιο αποτροπής ευρωπαϊκών συγκρούσεων έφερε ειρήνη, ξεχάστηκαν τα μίσση, αποφεύχθηκαν μεγάλοι πόλεμοι και έφεραν ευημερία και ανάπτυξη στους λαούς. Πράγμα που πρέπει να μη ξεχνούν οι λαϊκιστές και οι εθνικιστές. Και ίσως ακόμα σήμερα είναι επιτακτικό για μια τέτοια πολυσχιδή συσπείρωση δυνάμεων έναντι των άλλων μεγάλων δυνάμεων της εποχής μας, των ΗΠΑ της Κίνας, της Ινδίας και της Σοβιετικής ένωσης.

Η ισχύς εν τη ενώσει.

Συνέχεια από
τη σελίδα 1